

● ترکیب‌سازی در مخزن‌الاسرار

■ حسینعلی یوسفی دبیر دبیرستانهای اسفراین

در مخزن‌الاسرار، به شمار آورد. و همین موضوع است که می‌خواهیم در این مجال و این مقال، مختصری به بررسی آن پردازیم؛ ترکیب‌سازی در مخزن‌الاسرار.

پیش از پرداختن به بحث اصلی، یادآوری دو نکته ضروری به نظر می‌رسد؛ اول این که در زبان فارسی که از گروه زبانهای هند و اروپایی و جزو زبانهای صرفی است، کلمات مرکب بسیاری وجود دارد و اساساً از ویژگی‌های این زبان استعداد خاص ترکیب‌پذیری آن است. هم از این روست که کلمات جدیدی که در زبان فارسی ساخته می‌شود از نوع کلمات مرکب یا مشتق است.

نکته دوم توضیحی است درباره ترکیب و ترکیب‌سازی. زیرا که ترکیب دارای معانی گوناگون و متفاوتی است.

«ترکیب در صرف و نحو عربی و منطق درست دارای مفهومی است مخالف آنچه در دستور زبان فارسی و زبانهای هند و اروپایی معمول است. زیرا در عربی کلمات مرکب به آن معنی که در این زبانها هست یا وجود ندارد یا اندک است... مراد از ترکیب در صرف عربی، گرد آمدن حروف در یک جا و ایجاد کلمه است.»

اما ترکیب در نحو عربی، مقوله دیگری است و در مقابل تجزیه قرار می‌گیرد، و در زبان فارسی پیوستن دو کلمه به یکدیگر به کمک نشانه اضافه (کسره)، دو نوع ترکیب

بویایی و تکامل سوق دهد. این امر، به وسیله ساختن لغتها و کلمه‌های جدید مستطیق با نیازهای فرهنگی و علمی جامعه، مسکن می‌گردد.

بدون شک، واژه‌سازی نیازمند شرایطی است. یکی از اهم این شرایط وجود استادان طراز اول سخن در جامعه است. جامعه ما از دیرباز، استادان بر جسته در عالم سخن، بسیار داشته است. فردوسی، نظامی، خاقانی، انوری، سعدی، حافظ و جامی، از این گروهند هر یک از این ارکان و قلمه‌های شعر و ادب فارسی، در این راه – یعنی ساختن و پرداختن واژه‌های نو و دلپذیر، مؤثر بوده‌اند. اما در این میان، ظالمی گنجوی، در امر خطیر واژه‌سازی گامهای بلندتری برداشته است و جایگاهی ویژه دارد. تا آنجا که می‌توان گفت هیچ یک از شاعران – به جز فردوسی – به پای او نمی‌رسند.

ساختن کلمه‌های جدید بخصوص «در مخزن‌الاسرار» – که نخستین منظمه است از پنج گنج نظامی و مشتمل بر حدود ۲۲۵۰ بیت در زهد و عرفان و پند و اندرز – نمود و جلوه بارز و بیشتری دارد. بنابراین، با توجه به اینکه معیار تعیین ویژگی‌های سبک یک اثر، بالا بودن ساماند عصری معین در آن است – می‌توان «وجود کلمه‌های مرکب در مخزن‌الاسرار» – و به عبارت ساده تر «ترکیب‌سازی» را یکی از ویژگی‌های بارز سبک شعر نظامی، به خصوص

بسیار خطر و حیاتی می‌نگرند. زیرا که گسترده‌گی دامنه واژگان یک زبان، بر توان و کارآیی زبان می‌افزاید و طبعاً، هر چه واژگان زبانی محدودتر باشد، موجب ضعف و نارسانی آن در امر انتقال مفاهیم و مضامین و اندیشه‌ها خواهد بود.

ضرورت پرداختن به امر واژه‌سازی، در روزگار ما بیشتر و چشمگیرتر است. زیرا، در دنیای امروز که پیشرفت علوم و فنون شتابی را به تزايد دارد و گسترش روابط فرهنگی بین جوامع و ملل گریزناپذیر و مستمر است، زبان، نقشی تعیین کننده و اساسی دارد.

برای آنکه یک زبان پاسخگوی نیازهای علمی و فرهنگی جامعه باشد، باید زایش و رویشی نو و مداوم در حیات زبان جاری باشد تا آن را از تعجب و فردگی باز دارد و به سوی

بسم الله الرحمن الرحيم
هست کلید در گنج حکیم

من سازد که به ترکیهای وصفی و اضافه
مشهورند.

نیز ترکیب، به معنی باموت و انسجام بک
عبارت و یک پدیده و میزان ارتباط و
همانگی و بهم پیوستگی اجزای آن، به کار
می‌رود و... البته معانی دیگری نیز بر این فقط
مرتّب است.
باید بگوییم غرض از «ترکیب» در این
بحث، هیچ یک از معانی برسرورده در بسالا
نیست، بلکه معنای محدود و خاص این کلمه،
بعنی کلمه مرکب منظور نظر است، بنابراین
موضوع این مقاله، کاوشنی است درباره کلمات
مرکب نو در مخزن الاسرار نظامی.

در روزگار ما، نیاز به واژه‌سازی، یعنی
ساختن واژه‌های غنای آن، نیازی است مبرم و
وازگان زبان و غنای آن، نیازی است مبرم و
محسوس. آنچه که این نیاز را شدت می‌بخشد،
رشد روزافزون علوم بشری و پیوپایش
اصطلاحات و لغات جدید از یک سو و
گسترش روابط فرهنگی بین جوامع و ملتها از
سوی دیگر است.

اما بی‌شک در روزگار استادان سخنی
چون نظامی و خاقانی و سنای و عطار، با توجه
به مجموعه شرایط حاکم بر فضای زبان و ادب
آن زمان، چنین نیازی محسوس نبوده است.

به این ترتیب، اینکه مترجم، نویسنده و
محقق امروز ما غایبی در خور نسبت به این
مهنم - یعنی واژه‌سازی - و رفع این نیاز داشته
باشد، امری است بذیهی و مسلم. اما ساختن
واژه‌های نو به کمک ترکیهای جدید در قرن
نهم کاری است بدیع و ابتکاری. به همین

سبب، نظامی را که «در ایجاد ترکیبات خاص
تازه و اختراع معانی و مضامین نو و دلپیشند...
بعد از خود نظری نیافنه است» باید شاعری

مُبدع و مبتکر در امر واژه‌سازی، شمرد.
این که انگیزه نظامی در ایجاد کلمات و
ترکیبات جدید چه بوده است دقیقاً روش
نیست. قدر مسلم آنست که این امر باخ به
نیازی از آن گونه که امروز مطرح است، نبوده
است. از قرایین چنین برمی‌آید که نظامی علاوه
بر احاطه بر سخن و داشتن استعداد و ذوقی
خاص در ترکیب‌سازی، تعمدی نیز در ابداع و
ایجاد کلمات جدید داشته است و همین تعمد
گشاوی او را به افسراط کشیده و مسوج
خرده گیری نکته‌سنجان بر کار او شده است.
باری، این دیزگی - یعنی وجود ترکیبات
جدید در مخزن الاسرار - از همان ابتدای
کتاب، خود را می‌تعابند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هست کلید در گنج حکیم
فاتحه فکرت و ختم سخن
نام خدایست بر او ختم کن
پیش وجود همه آیندگان
بیش بقای همه بایندگان
سابقه سالار جهان قدم
مرسله بیوند گلوی قلم
لعل طزار کسر آفتاب
حله گر خاک و حلی بند اب

همانطور که ملاحظه می‌شود در همین بینج
بیت پیوسته، بینج کلمه و ترکیب جدید ساخته
شده که عبارتست از: پیش وجود، اما ساختن
مرسله بیوند، لعل طزار، حله گر و حلی بند.

عدم تکرار ترکیبات
یک نکه بسیار جالب توجه در مورد
کلمات مرکب نظامی در مخزن الاسرار، که

بیانگر قدرت شگرف نظمی در واژه‌سازی است، عدم تکرار ترکیبات تازه است. همین معنی که هر یک از کلمات تازه‌ای که در مخزن‌الاسرار به کار رفته، فقط یک بار به کار رفته و تکرار نشده است.

در مخزن‌الاسرار، حدود بیش از (۴۵۰) کلمه مرکب جدید وجود دارد. از میان این تعداد کلمه در منظومه‌ای بالغ بر ۲۲۵۰ بیت، تقریباً ۹۸ درصد غیرتکراری است. به عبارت دقیق‌تر در میان (۴۵۰) ترکیب که ساخته نظمی است، حدود پانزده کلمه — آنهم هر کدام فقط یک بار — تکرار شده است.

بدون شک، ساختن و به کار بردن این همه لغت جدید در یک منظومة نه چندان مفصل، نشان دهنده افراط و اصرار شاعر در ساختن ترکیبات جدید است و افراط طبعاً متجر به‌بروز عیها می‌گردد. کما اینکه، نکه سنجان بر سبک و شیوه نظامی خردۀ گرفته‌اند. «عیبی که بر سخن او می‌گیرند آن است که... برای ابداع ترکیبات جدید، گاه چندان با کلمات بازی کرده است که خواننده آثار او باشد به‌زمخت و با اشکال بعضی ابیات وی را که اتفاقاً عده‌آنها کم نیست، درک کند.»^۶

أنواع کلمات جدید در مخزن‌الاسرار:
کلمات مرکب جدیدی که نظامی در مخزن‌الاسرار به کار برده، از نظر مقوله دستوری شامل: صفت، اسم و فعلهای مرکب است. این کلمات از جهت ساختن دستوری، در حوزه کلمات مرکب، کلمات مشتق و کلمات پیچیده قرار می‌گیرند.^۷

در میان این مقوله‌های دستوری، بیشترین کلمه‌ها، در مقوله صفت ساخته شده، و در مقوله صفت نیز، صفت‌های فاعلی مرکب — البته با ساختهای متفاوت — بیشترین حجم را به خود

می‌دهند.

۱ - سایه شمشاد شمایل پرست
سوی دل لاله فرو برده دست (۵۷)

شمایل پرست: آن که شمایل را می‌پرستد.
شمایل: مفعول جمله فرضی.

۲ - روزن جانت چو بود صبُح تاب
ذره بود عرش در آن آفتاب (۲۴)

صبُح تاب: آنکه بهنگام صبح می‌تابد. صبح:
متمن قیدی جمله فرضی.

۳ - ناوک غزه‌ش چو سبکر شدی
جان به‌زمین بوسه برابر شدی (۶۶)

سبکر: آن که سبک و آسان می‌برد. سبک: قید
کیفیت جمله فرضی.

۴ - کبک وش آن بساز کبوتر نمای
فاخته رو گشت به‌فسر همای (۱۷)

کبوتر نمای: آن که خود را چون کبوتر
می‌نماید.

۵ - رخنه کن ملک، سرافکنده به
لشکر بد عهد پراکنده به (۱۵۱)

رخنه کن: آن که ایجاد رخنه و شکاف کند.
رخنه: بخشی از فعل مرکب

۶ - پیش وجود همه آیندگان
پیش بقای همه بایندگان (۲)

پیش وجود: دارای وجود و هستی، پیش از
همه موجودات.

بیش بقا: دارای بقا و جاودانگی بیش از
دیگران (در این دو ترکیب مفهوم «دارای» دو
تقدیر است).

اختصاص داده است. یعنی در میان کلمات تازه مخزن‌الاسرار، حدود بیش از صد و پنجاه مورد، صفت فاعلی مرکب ساخته شده که البته ساختمان آنها از جهت رابطه اجزای ترکیب دهنده آن از یک نوع نیستند، بلکه خود بر هفده نوع متفاوت تقسیم می‌گردد.

درباره هر یک از این ساختمانها نیز درباره کلیه کلمات مرکب نو در مخزن‌الاسرار نظامی، نگارنده در رساله «ترکیب‌سازی در مخزن‌الاسرار نظامی» به تفصیل بحث کرده است. در اینجا، چون مجال سخن تنگ است برای پرهیز از اطاله کلام، به جند نوته از این ساختمانها اشاره می‌شود:

گروه کلمات: وهم سوز، لعل سای، شفا جوی، آفت پذیر و خورشید کش، در بادی امر، با کلماتی چون: لعل طراز، عرش رو، صبُح تاب، قفس پرور سایه ترس، — که همه صفت فاعلی هستند — همانند به نظر می‌رسند، اما با کمی دقت در مفهوم و ساخت ترکیب پی می‌بریم که این دو گروه با هم متفاوتند.

در گروه اول، اگر ترکیب را به یک جمله تاویل کیم، بخش اول ترکیب، نسبت به بخش دوم آن، در حکم مفعول است. به عبارت دیگر، در جمله فرضی نقش مفعولی می‌باید. مثلاً خورشید گشی یعنی آنکه خورشید را می‌گشند.

اما در کلمات گروه دوم چنین نیست. یعنی قسمت اول ترکیب در جمله فرضی نقش متممی دارد. مثلاً لعل طراز، یعنی آنکه با لعل (چیزی را) می‌طرازد و آراسته می‌کند. همچنین صبُح تاب یعنی تابنده در صبح، آنکه در هنگام صبح می‌تابد و قفس پر، بمعنای پرنده از قفس می‌باشد.

— ابیاتی از مخزن‌الاسرار را — که در آنها شواهدی برای ترکیبات مورد بحث آمده — پایان بخش این قسمت از سخن قرار

قسم دوم ترکیبات در مقوله صفت، صفات مفعولی هستند. تعداد کلمات ساخته شده در این مقوله، البته کمتر از صفات فاعلی است، اما از جهت ساختمان یعنی با توجه به رابطه نحوی اجزای ترکیب، این صفت‌ها نیز دارای نوع و تعدد هستند که از آن همه فقط بدیکی دو نمونه، به عنوان مثال، توجه می‌کنیم:

۱ - شکرآلود، ده رانده:

بر شکر او نشسته مگس نی مگس او شکرآلود کس

هر که در این حلقه فرومانده است نهر بسرون کرده و ده رانده است (۱۴)

۲ - جگر خسته، فلک داده: ای نفت نطق زبان بستگان مرهم سودای جگر خستگان ۲۰

بازده این وام فلک داده را طرح کن این خاک زمین زاده را (۱۶۸)

در دو مثال اول (که بعتریب به معنای «آلوده به شکر» و «رانده شده از ده» آمده‌اند) قسم اول ترکیب دو جمله فرضی استادی که از مفهوم ترکیب حاصل می‌شود، نقش منسق دارد. در حالیکه در دو مثال دوم - که هر دو صفت مفعولی و مشابه مثال‌های نخستین هستند - نقش قسم اول ترکیب، مستدل‌الیهی است. (جگر، خسته است*)

فعل و اسم - گفتیم: کلمات مركب سخن‌السرار از نظر مقوله دستوری عده شامل صفت و بیس فعل و اسم است. با نگاهی به این دو مقوله و بحثی کوتاه درباره ترکیبات مشق، بحث را خاتمه می‌دهیم.

● ساختن کلمه‌های جدید بخصوص در «سخن‌السرار» - که

نخستین منظومه است از بنج گنج نظام
و مشتمل بر حدود ۲۵۰ بیت
در زهد و عرفان و پند و اندرز -
نمود و جلوه بارز و بیشتری دارد.

● برای آنکه یک زبان

پاسخگوی نیازهای علمی و فرهنگی
جامعه باشد،
باید زایش و رویشی تو
و مداوم در حیات زبان جاری باشد
تا آن را از
تحجُّر و فرسدگی باز دارد.

● مجموع کلمات مشتق

در مخزن‌الاسرار،

در دو مقوله‌ اسم و صفت

بالغ بر پنجاه کلمه می‌شود.

به چند نمونه توجه کنید:

۱ - پسند آوردن (به معنی پسندیدن):
بـه کـه سـخـن دـیر پـسـندـ آـورـی
تا سـخـن اـز دـست بـلـند آـورـی
(۴۴)

۲ - عربده کردن (به معنی عربده و فریاد
کشیدن):
شـحـنـه بـسـدـ مـتـ کـه آـن خـونـ کـنـدـ
عـرـبـدـه بـا بـسـيـزـنـي چـسـونـ کـسـدـ؟
(۹۱)

۳ - نشت آوردن (اقامت کردن ساکن
شدن):
چـونـ بـه اـز اـین مـایـه بـمـدـسـ آـورـی
بـدـ بـوـدـ اـینـجـا کـه نـشـتـ آـورـی
(۱۲۴)

۴ - به جای آوردن (آرام کردن، به حالت
طبیعی بازگرداندن):
بـیـشـتر اـز خـوـانـنـ آـن دـیـسـوـرـای
خـیـزـ و بـشـوـ تـاشـ بـیـارـی بـه جـایـ
جـایـ پـرـخـارـ؛ صـدـیـبـاـبـ به معـنـی محل برـصـبـدـ:
پـایـ مـنـه بـرـسـرـ اـینـ خـارـخـیـزـ

۵ - دست به... کشیدن (مشغول شدن،
برداختن):
دـسـتـ بـه... کـشـیدـ (مشـغـولـ شـدـنـ،
خـوـیـشـتـنـ اـز خـارـ نـگـمـدـارـ خـیـزـ)
(۱۳۰)

دست بدین پیشه کشیدم که هست شاه در آن ناحیت صیدیاب
تا نکشم پیش تو یک روز دست دید دهی چون دل دشمن خراب
(۸۰)

بعضی از این ترکیبها، فقط یک کلمه وجود دارد.

قسمی از این کلمات از یک اسم و ریشه فعل ساخته شده‌اند و مفهوم اسم مکان را می‌رسانند. مانند خارخیز به معنی خارستان و

جای پرخار؛ صیدیاب به معنی محل برصدید؛

پای منه برسر این خارخیز

خویشتن از خار نگدار خیز

برداختن) (۱۳۰)

دست بدین پیشه کشیدم که هست شاه در آن ناحیت صیدیاب

تا نکشم پیش تو یک روز دست دید دهی چون دل دشمن خراب

(۸۰)

الکوهای دیگر ترکیب‌های مقوله اسم از این قرار است: مضاف و مضافة‌الیه مقلوب (گهر خانه)، دو اسم معطوف با حذف «و» عطف (شد آمد) و از دو فعل معطوف با حذف اندک خود، در بنج ساختمان ترکیبی پراکنده‌اند. و در

● تعداد فعلهایی که نظمی

در مخزن‌الاسرار

ساخته است،

حدوداً به چهل مورد می‌رسد.

● دامنه کلمات مرکب

در مقوله اسم

در مخزن‌الاسرار بسیار محدود است

و مجموع این‌گونه کلمات

از شمار انگشتان در نمی‌گذرد.

و اما دامنه کلمات مرکب در مقوله اسم در مخزن‌الاسرار بسیار محدود است و مجموع این‌گونه کلمات از شمار انگشتان در نمی‌گذرد. با این همه، این کلمات نیز، با تعداد اندک خود، در بنج ساختمان ترکیبی پراکنده‌اند. و در

کلمات مشتق – پیشتر به اشاره گفته که غرض از کلمات مشتق نه معنای متداوی آن در زبان عربی و دستورهای فارسی امروزی، بلکه آن دسته کلماتی است که از یک کلمه پایه (اسم یا صفت) و یک پیشوند یا پسوند ساخته می شوند؛ اینگونه کلمات نیز درواقع زیر بوشش کلمات مركب یا «ترکیب» قرار می گیرند.

نظمی، در مخزن‌الاسرار، از این گونه کلمات نیز ساخته است. این کلمات از جهت مقوله دستوری دو نوع هستند: اسم و صفت اما از نظر ساخت دارای تنوع بسیارند. مجموع کلمات مشتق در مخزن‌الاسرار، در دو مقوله اسم و صفت بالغ بر سنجاه کلمه می شود که نیمی از آنها (۲۷ کلمه) اسم و نیم دیگر (۲۴ کلمه) صفت است.

کلماتی از قبیل: عاقلی (۸۵)، صابری (۱۰۲)، ستبری (۱۵۷) دلالگی (۴۸)، یا وگی (۲۲)، پروردگی (۱۳)، تعریفگری (۱۱۲)، گردندگی (۱۱۲)، لانگاه (۱۱۲)، نومنهایی از اینهای مشتق است و از گروه صفتی‌ای مشتق کلمات زیر را می‌توان مثال آورده: ناموسگر (۱۷۶)، جگرگون (۵)، برناوش (۱۳۷)، خلل ناک (۱۱۲) و شگرفانه (۱۵۲).^{۱۱}

در ضمن سخن از خرده گیری نکه سنجان بر تعمد و افراط نظامی در ساختن ترکیب‌های خاص یاد گردید. اینک در پایان سخن باید گفت: ساختن قریب به پانصد کلمه و ترکیب جدید در منظمهای نسبتاً کوتاه، کار شگرفی است که نظامی از عهده آن برآمده، اما آیا تمامی این کلمات، با سوجه به اصول واژه‌سازی، از ارزش یکسانی برخوردارند؟ بی‌شك، در میان این «ترکیب»‌ها سره و ناسره هست. ارزیابی و نقد این ترکیبها، در

منابع و مراجع

مخزن‌الاسرار – و شاید منظمه‌های دیگر نظامی – خود موضوع مستقلی است که طبعاً مجالی دیگر می‌طببد.

۴ – مخزن‌الاسرار نظامی، تصحیح مرحوم وجی دستگردی، ص ۲ و ۳.

۵ – صفا، ذبیح‌الله، تاریخ ادبیات در ایران، ج ۲ ص ۸۰۸

۶ – منظور از کلمات مرکب، کلماتی هستند که از دو کلمه و دو جزء مستقل و معنی دار تشکیل می‌شوند و هر جزء می‌تواند به صورت مستقل نیز به کار رود کلمات مشتق آنها هستند که از یک کلمه پایه – که مستقل و معنی دار و نقش‌بازیر است – بهمراه یک پیشوند و یا پسوند ساخته می‌شوند مانند: گلستان و داشکش، هرگ، کلمه‌ای هم مرکب باشد و هم پسوند یا پیشوند نیز بدیرفته باشد، کلمه پیچیده نامیده می‌شود. مانند: پیمان‌شکنی.

۷ – رساله فسوی لیسانس، دانشکده زبان‌يات دانشگاه تهران، ۱۳۶۸.

۸ – مخزن‌الاسرار، به تصحیح وحید دستگردی ص ۵۷. عدد داخل پرانتز در مثال‌های بعدی نیز نشان دهنده شماره صفحه از همین مأخذ است.

۹ – تفصیل مطلب را در رساله «ترکیب‌سازی در مخزن‌الاسرار» آورده‌ام.

۱۰ – در فارسی امروز به جای آوردن به دو معنی به کار می‌رود، یعنی به معنی تشخیص دادن و دیگر –

که به گونه‌ای خاص و محدود به کار می‌رود – مشابه همین معنی از مخزن‌الاسرار است یعنی حال کسی را به جای آوردن – که بیشتر در محاوره کاربرد دارد.

۱۱ – رسمهای داخل پرانتز شماره صفحات مخزن‌الاسرار تصحیح مرحوم وجی است.

خوبیان، دکتر بهروز، مخزن‌الاسرار نظامی، انتشارات توسعه، چاپ اول، ۱۳۶۳.

زرین کوب، دکتر عبدالحسین، با کارون حله، انتشارات جاویدان، چاپ سوم، ۱۳۵۵.

سیروی در شعر فارسی، انتشارات توین، چاپ اول، ۱۳۶۳.

زنجانی دکتر سرات، شرح مخزن‌الاسرار، انتشارات دانشگاه تهران چاپ اول، ۱۳۶۸.

صفاده کتر ذبیح‌الله، تاریخ ادبیات ایران، انتشارات فردوس، ج ۲ چاپ نهم، ۱۳۶۸.

فرشید ورد دکتر خسرو، درباره ادبیات و نقد ادبی ج ۱، امیر کبیر، چاپ اول، ۱۳۶۳.

مجموعه سخن‌آیهای دومن کنگره تحقیقات ایرانی، اول از انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، ۱۳۵۶.

معین، دکتر محمد، فرهنگ فارسی، امیر کبیر، چاپ سوم، ۱۳۶۳.

نائل خانلری، دکتر بروین، تاریخ زبان فارسی، ج ۱ و ۲ شرنو چاپ سوم، ۱۳۶۶.

و حید دستگردی حسن، مخزن‌الاسرار نظامی، انتشارات علمی چاپ دوم، ۱۳۶۳.

۱ – درباره «مشتق»، در صفحات دیگر همین نوشته بحث شده است.

۲ – فرشید ورد خسرو، مجموعه سخن‌آیهای دومن کنگره تحقیقات ایرانی، ج ۱، ص ۱۷۱.

۳ – صفا، ذبیح‌الله، تاریخ ادبیات در ایران، ج ۲ ص ۸۰۸.